



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

48. Qui no[n] cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

pterea intermittit, & ad lites inter subditos grauiores rescindendas id officium præstat, ipsique subditi non ex auaritia sed ex necessitate aut honestate Pastoris arbitrium expectunt. Christus hic recusauit diuidere, tum quia nisi ab vna parte rogatus, arbiter adhuc delectus non erat; tum quia ex auaritia hoc ab eo petebatur, vt sequens disputatio demonstrat; tum quia prædicationem verbi hæc hominis postulatio interpellauit. Sic Paulus de negotijs secularibus Christianorū cognoscere noluit, quia, ait August. loco citato, *Apostolatus eius discursus aliter se habebat*. Errat absurdissimè Anabaptistæ, quia Christi verba non ad omnes Christianos sed ad solos Pastores pertinere possunt. Errat malitiose Calvinus, quia nec iurisdictionem temporalem, nec possessiones temporales, in quolibet Episcopo hic locus prohibet, sed de sola cognitione & iudicio circa alienas causas & bona aliena Christus loquitur. Errant & alij, qui propter fora & tribunalia Christianorū, licere negant Episcopis aut Pastoribus secularia tractare iudicia, sicut August. fecit, & sicut propter honorem sacerdotij à iudice forensi ad Episcopos in causa ciuili appellare pij Imperatores permiserunt. Theodosius Canis. 11. q. 1. c. Quicumque &c. volumus, & Carolus M. vt est apud Bertrandum in libello de Iurisdictione Ecclesiastica. Nam & illorum omnium tempore fora & tribunalia penes Christianos erant. Sed in tota hac causa modus ille tenendus est quem diximus.

48. *Qui nō cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis.*

DEXTERE sunt hæc verba intelligenda, ne ignorantia eorum quæ ad salutem pertinent,

Caluini
in falsa
crimina-
tio.

nent, fauere ac patrocinari hic locus videatur. Si enim qui fecit digna plagis, id est, grauius crimina perpetravit, paucis tamen vapulabit, quia non cognouit voluntatem Dei; satius & optabilius videtur esse, voluntatem Dei penitus ignorare, & in hac ignorantia persistere, quàm ei cognoscendæ operam dare. Sed non loquitur Christus de ignorantia affectata, qualis eorum est qui dicunt, *Recede à nobis, scientiam viarum tuarum nolumus*; nec de ipsius ignorantia leuiori pœna disputat, (non enim dicit, Qui non cognouit voluntatē Domini, ideo vapulabit paucis,) sed de illorum peccatorum pœna agit, quæ cum ignorantia voluntatis Dei coniunguntur, non ex ea proficiuntur. Ait enim, *Et fecit digna plagis*. Est igitur sententia comparatiuè intelligenda: videlicet ex duobus, quorum alter cognouit voluntatē Domini, alter non cognouit, id est, tam amplam & clarā scientiam non habuit, cæteris paribus ille propter peccata grauius, iste leuius punietur: non quia iste non etiā grauius, sed quia ille grauius plectetur. Ignorantia igitur voluntatis Dei hic locus non patrocinator, quia nec de ignorantia affectata fit sermo, nec ipsa ignorantia simpliciter excusatur, aut à pœna liberatur, sed ignorantis peccata in comparatione minus, per se verò plurimum punienda docentur. Qui autē propterea ignorantiam fouendam iudicat, perinde facit ac ille qui febriliter laborans curari nolit, ne fortè postea recidians grauius ægrotet. Hic Calvinus SS. Patrum ignorantiam quā supponit, & quam à nobis obtendi fingit, taxare voluit. *Hinc apparet* (inquit) *quàm putida sit & friuola eorum tergiversatio, qui clarā Euangelij doctrinā hodie respicientes, tali peruicacia Patrum inscitiam obtundunt: quasi verò ad repellendū Dei iudicium sufficiat*

Ignorantia quomodo pœnam minuat.

Iob 21.

Calvinus insulsa criminatio.

sufficiat ignorantie clypeus. Nempe Catholici noui hodie dogmatibus & hæresibus (quæ claram Euangelij doctrinam vocat Calvinus) subscribere recusant, verbi gratia, soli fidei iustificanti, imputatiuè iustitiæ, & certitudini gratiæ, eo quòd apud Patres hanc doctrinam non inueniunt. Hæc recusationem iustissimam, peruicaciam vocat Calvinus, & Patrum in his ignorantiam frustra obtendi ait: additque postea, *utcumque illorum ignorantie parcat Deus, nunc tamen sponte peccantibus, id est, Euangelicam veritatem à Caluino & sodalibus eius mundo inuectam repellentibus, eandem veritatem sperari non posse.* Sed nos ignorantiam Patrum non obtendimus, quasi aliquid circa fidem ignorarent. Istas nouas hæreses ab illis penitus ignoratas agnoscimus, & hoc solo nomine illas damnamus: quia veritatem Euangelicam ignorare tam diu Ecclesia Christi non potuit. Aut, si tam diu ignorauit, vnde certi esse poterimus, quòd nunc eam Ecclesia teneat? Cur non posteri nostri nos etiam veritatem ignorasse affirmare poterunt? vt sic nulla ætate, nullo sæculo, Pastores ac Doctores habuerit Ecclesia, quorum antiquam doctrinam tenere liceat, ne circumferamur omni vento nouæ doctrinæ.

(.)

(. . .)

(. .)

IN